

รับทราบว่า โลกและประเทศไทยกำลังเผชิญกับวิกฤติ ความรุนแรงและปัญหาโรคไม่ติดต่อซึ่งเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้คนไทยเสียชีวิต ภาระโรคไม่ติดต่อห้าโรคสำคัญ ได้แก่ โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคมะเร็ง โรคเบาหวาน โรคทางเดินหายใจเรื้อรัง และปัญหาสุขภาพจิต เป็นผลมาจากห้าพฤติกรรมเสี่ยงที่สำคัญ ได้แก่ การบริโภคอาหารหวานมันเค็มไม่เหมาะสม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การมีกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอ การสูบบุหรี่ และปัญหามลพิษทางอากาศ

กังวลว่า ภาระโรคไม่ติดต่อเป็นภัยคุกคามด้านสาธารณสุขและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่สำคัญของประเทศไทย จากความสูญเสียทางเศรษฐศาสตร์มูลค่ามหาศาลจากผลิตภาพและศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ที่ลดลงจากความเจ็บป่วยของประชากรวัยทำงานและการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร

รับทราบ วาระการป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อ เป็นวาระทางการเมืองที่รับรองจากการประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติตั้งแต่พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีนโยบาย ยุทธศาสตร์ และเป้าหมายระดับโลกที่ประเทศไทยได้รับนโยบายมาดำเนินการ รวมถึงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal: SDGs) โดยเฉพาะเป้าหมาย SDG ๓.๔.๑ การส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคน ลดการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อลงหนึ่งในสาม

ตระหนักว่า ปัจจัยสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและสังคม การเข้าถึงสินค้าทำลายสุขภาพที่ง่ายและสะดวก (อาทิ ผลิตภัณฑียาสูบ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และอาหารที่ผ่านกระบวนการอุตสาหกรรมแปรรูปขั้นสูง (ultra-processed food) รวมถึงเครื่องดื่มที่มีน้ำตาลสูง) การเข้าถึงสินค้าบริโภคและบริการที่ติดต่อสุขภาพ (อาทิ สินค้าเกษตรผักผลไม้ปลอดสาร) สภาวะแวดล้อมทางกายภาพ (เช่น โครงสร้างถนนและทางเท้า สิ่งปลูกสร้าง) ที่ไม่เอื้อต่อการมีวิถีชีวิตที่กระฉับกระเฉงหรือเพิ่มกิจกรรมทางกายในชีวิตการทำงานและการเดินทางในชุมชน การได้รับโฆษณาและกิจกรรมการตลาดสินค้าทำลายสุขภาพ และการเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารทางสุขภาพที่ถูกต้อง เป็นปัจจัยคุกคามที่ส่งผลต่อภาระโรคไม่ติดต่อและสามารถเข้าไปจัดการแทรกแซงปรับสภาพได้

ตระหนักว่า การสร้างสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและสังคมเพื่อลดโรคไม่ติดต่อ สอดคล้องตามมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๕ แผนยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๘๐) ประเด็น ๑๓ (การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี) และ ประเด็น ๑๑ (การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต) และแผนพัฒนาประชากรเพื่อการพัฒนาประเทศระยะยาว (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ (การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพกับทุกกลุ่มวัย) แผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และแผนระดับ ๓ อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

กังวลว่า การเข้าสู่สังคมสูงวัยแบบสมบูรณ์ (aged society) ส่งผลต่อสัดส่วนการเจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ ในประชากร การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพเศรษฐกิจและสังคม การขยายตัวของความเป็นเมือง ความก้าวหน้าเทคโนโลยี การเดินทาง การสื่อสาร การผลิตสินค้า ปัจจัยการค้ำกำหนดสุขภาพ (commercial determinants of health) ได้แก่ กระแสการค้าเสรีระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นทั่วโลกและในประเทศไทย การค้าสมัยใหม่ (modern trade) ซึ่งส่งผลต่อห่วงโซ่การผลิต กระจายสินค้า การโฆษณาและการทำกิจกรรมการตลาด โดยเฉพาะสินค้าที่ไม่เหมาะสมทางโภชนาการหรือทำลายสุขภาพ รวมถึงระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพรวมทั้งข้อมูลปลอม ทุจริต หลอกลวงในสื่อออนไลน์ เหล่านี้ ล้วนเป็นบริบทในระดับมหภาคที่ส่งผลต่อแบบแผนการดำรงชีวิต และพฤติกรรมสุขภาพของคนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มประชากรเปราะบาง ได้ทั้งทางบวกและทางลบ กรณีทางลบ หากไม่มีการบริหารจัดการที่ดีพอ จะยิ่งทำให้สถานการณ์ปัญหาภาระโรคไม่ติดต่อของประเทศแย่ลง และเพิ่มภาระทางการคลังของรัฐบาลโดยเฉพาะในงบสวัสดิการการรักษารโรค

เห็นว่า การสร้างสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและสังคมให้เอื้อต่อการลดการได้รับปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพ การมีพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมและลดโรคไม่ติดต่อ เป็นการขับเคลื่อนงานที่สำคัญและช่วยเติมเต็มระบบงานที่มี การดำเนินการอยู่ที่ผ่านมา จะช่วยลดความไม่เป็นธรรมในระบบสุขภาพ เพิ่มความเข้มแข็งการพัฒนาศักยภาพคน ไทย ให้มีช่วงคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีความพร้อมในการปรับตัว สามารถแข่งขัน ตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขันของประเทศ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือกันหลากหลายภาคส่วนประสานงานและดำเนินการร่วมกันอย่าง เป็นระบบ

จึงเห็นชอบต่อกรอบทิศทางนโยบาย (Policy Statement) ดังนี้

ทุกภาคส่วนร่วมเป็นหุ้นส่วนและเครือข่ายในการสร้างสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่เอื้อต่อ การลดปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพ ควบคู่กับการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อ ของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพื่อการมีพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสม ทั้งการบริโภคอาหารอย่าง เหมาะสม ลดอาหารหวานมันเค็ม งดและลดเครื่องดื่มที่มีน้ำตาล และเพิ่มผักผลไม้ การมีกิจกรรมทางกายให้ เพียงพอ ลดพฤติกรรมเนือยนิ่ง การไม่บริโภคบุหรี่ยาสูบและบุหรี่ไฟฟ้า การงด ลด เลี่ยงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการลดการสัมผัสฝุ่นละอองขนาดเล็ก ส่งผลให้ประชาชนบนผืนแผ่นดินไทยทุกช่วงวัย มีคุณภาพชีวิตที่ดี เพิ่มขึ้นอย่างเป็นธรรม ไม่ป่วยและเสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อ เพิ่มความเข้มแข็งการพัฒนา ศักยภาพ คนไทย ประเทศมีความพร้อมในการปรับตัว ตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศ และ การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป โดยใช้มาตรการหลักเพื่อจัดการสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและสังคม รวมถึงหลักการทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม กลไกเครดิตทางสังคมและกลไกการคลังสร้างแรงจูงใจ เพื่อให้เป็น หลักประกันทางสังคมแก่ประชาชน

ภาพประกอบที่ ๑ ระบบนิเวศเพื่อสร้างสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและสังคมเพื่อลดโรคไม่ติดต่อ

โดยมีสาระสำคัญประกอบรอบทิศทางนโยบาย ดังนี้

๑.) พัฒนาระบบนิเวศเพื่อลดโรคไม่ติดต่อ (NCDs) เพื่อการมีพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมและลดโรคไม่ติดต่อ ผ่านกลยุทธ์การสร้างเสริมสุขภาพตามกฎบัตรออตตาวา (Ottawa Charter) หลักการคุ้มครองผู้บริโภค การเอาผู้บริโภคเป็นศูนย์กลางและพื้นที่เป็นตัวตั้ง การสร้างความเป็นธรรมทางสุขภาพและสังคมและการพัฒนาที่ยั่งยืน และการสร้างความตระหนักว่าพฤติกรรมของประชาชนและธุรกิจมีผลกระทบต่อภาระของระบบบริการสุขภาพ ต้นทุนทางสังคม (social costs) รวมถึงสังคมโดยรวม และเป็นหน้าที่ของทั้งประชาชนและธุรกิจที่จะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม (social responsibility) (อาทิ สถานประกอบการที่มีหน้าที่สร้างเสริมและดูแลสุขภาพของพนักงานหรือลูกจ้างของตนให้มีพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสม) รวมถึงการใช้หลักการด้านเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม เพื่อสร้างเงื่อนไขหรือทางเลือกที่โน้มน้าว จูงใจ กระตุ้นให้ประชาชนทุกกลุ่มวัยหรือกลุ่มเป้าหมายเฉพาะต่าง ๆ ตัดสินใจทำพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดีกว่าผ่านความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์และจิตวิทยา และในการพัฒนาเชิงระบบเน้นการใช้หลักการกลไกการคลังสร้างแรงจูงใจ ผ่านรูปแบบตัวเงิน (เช่น ภาษี บัตรกำนัล เงินอุดหนุน) เพื่อเป็นแรงจูงใจทั้งในระดับบุคคลหรือตัวผู้บริโภคในการมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี และระดับหน่วยงานหรือผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานในการจัดบริการเพื่อสนับสนุนการเข้าถึงสินค้าและบริการที่ดีต่อสุขภาพ หรือดูแลสร้างเสริมสุขภาพบุคลากรในหน่วยงาน (อาทิ มาตรการจูงใจทางภาษีแก่ผู้ประกอบการที่ทำกิจการเอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพ ระบบเครดิตภาษีเพื่อสุขภาพ มาตรการให้เงินอุดหนุนหรือการลดภาษีมูลค่าเพิ่มอาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ เช่น ผักและผลไม้ มาตรการการลดหย่อนภาษีสำหรับสถานประกอบการที่จัด

กิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพสำหรับพนักงาน) และการใช้หลักการกลไกเครดิตทางสังคม ซึ่งเป็นการใช้กลไกแรงจูงใจที่ใช้สิทธิประโยชน์อื่นในรูปแบบที่ไม่ใช่ตัวเงินร่วมด้วย (อาทิ โครงการ *Calories Credit Challenge (CCC)* ที่ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนตื่นตัวกับการมีกิจกรรมทางกาย สะสมแคลอรีในแอปพลิเคชันและจูงใจด้วยการแลกของรางวัลจากมูลค่าแคลอรีที่สะสม) (ภาพประกอบที่ ๑)

๒.) ระบุมาตรการหลักเพื่อจัดการสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและสังคมในระดับประเทศและระดับพื้นที่ ห้ามมาตรการหลักที่แนะนำ ประกอบด้วย (๑) จัดระเบียบและลดการเข้าถึงสินค้าทำลายสุขภาพ อาทิ ผลิตภัณฑ์ยาสูบ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อาหารที่ผ่านกระบวนการอุตสาหกรรมแปรรูปขั้นสูง รวมถึงเครื่องดื่มที่มีน้ำตาลสูง (๒) ส่งเสริมการผลิต กระจายพัฒนามาตรฐานเพื่อเพิ่มการเข้าถึงวัตถุดิบ สินค้า และบริการที่ดีต่อสุขภาพ รวมถึงการจัดบริการอาหารในระบบของรัฐและเอกชน (เช่น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สถานศึกษา สถานพยาบาล สถานที่ทำงาน สถานสงเคราะห์) (๓) สร้างสิ่งแวดล้อมสรรค์สร้าง (built environment) หรือการสร้างสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ สิ่งปลูกสร้าง อาคาร สถานที่ โครงสร้างถนนที่เอื้อต่อการมีวิถีชีวิตที่กระฉับกระเฉงและมีกิจกรรมทางกายในการทำงานและการเดินทางในชีวิตประจำวัน รวมถึงสร้างพื้นที่สภาวะ (healthy space) ที่เข้าถึงได้ สะดวก ปลอดภัยและเหมาะสมกับประชาชนแต่ละช่วงวัย และทุกกลุ่มรวมถึงกลุ่มเปราะบางและผู้มีรายได้น้อย (๔) สร้างความตระหนักรู้ ความรอบรู้ และสื่อสารข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรคที่ถูกต้องเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย และจำกัดสื่อโฆษณาที่บิดเบือน ข่าวดลอม และสื่อโฆษณาผลิตภัณฑ์ที่ทำลายสุขภาพ รวมถึงการพัฒนาศักยภาพผู้นำหรือต้นแบบสร้างแรงบันดาลใจ และ (๕) เปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับประสบการณ์ในกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีวิถีชีวิตสภาวะ โดยบูรณาการกับกิจกรรมด้านสันตนาการ การท่องเที่ยว การพัฒนาอาชีพ ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและสังคม

ซึ่งมาตรการเหล่านี้ใช้เป็นแนวทางในการระบุประเด็นที่เป็นวาระสำคัญ หรือวาระนโยบาย สาธารณะที่ต้องการขับเคลื่อนตามความจำเป็น ความเร่งด่วน และความต้องการระดับประเทศ จังหวัด ท้องถิ่นและชุมชน

๓.) พัฒนาระบบและกลไกกระบวนการที่สนับสนุนการขับเคลื่อนมาตรการหลักในการสร้างสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคมทุกระดับ ได้แก่

๓.๑) การพัฒนาเครื่องมือนโยบาย (policy instruments) และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ในการจัดการสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคมอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า เครื่องมือนโยบายหมายถึงกฎหมายลำดับต่าง ๆ ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับคำสั่ง หรือคำแถลงการณ์ของผู้นำประเทศที่จะถูกรับรองและใช้เป็นแนวทางการดำเนินการของสังคมโดยรวมทั้งประเทศซึ่งมีได้หลายกลไกทั้งการจำกัดควบคุม การจัดสรรการกระจายทรัพยากร การส่งเสริมและคุ้มครอง เป็นต้น สำหรับการพัฒนามาตรฐาน อาทิ แนวปฏิบัติหรือคู่มือสำหรับวิชาชีพ หรือเจ้าหน้าที่ในระดับปฏิบัติการ มาตรฐานด้านความปลอดภัยและคุณภาพของสินค้าบริโภคสำหรับผู้ผลิตและผู้ประกอบการ ทั้งนี้ ให้พิจารณาแผนการนโยบายไปดำเนินการหรือบังคับใช้ได้จริงร่วมด้วย

๓.๒) การออกแบบ พัฒนานวัตกรรม โมเดล และขยายผลเชิงระบบ กล่าวคือ สนับสนุนและพัฒนาศักยภาพให้มีการพัฒนานวัตกรรม เครื่องมือ อุปกรณ์ การใช้เทคโนโลยี การออกแบบด้วยมุมมองใหม่ (redesign) หรือการร่วมออกแบบ (co-creation) เพื่อเพิ่มคุณค่าและอรรถประโยชน์ ความริเริ่มใหม่ ๆ ในการจัดการปัญหาจากประสบการณ์ทำงานและการเอาพื้นที่เป็นตัวตั้ง การสร้างโมเดลการทำงานต้นแบบ กลไกจัดการความรู้ การถ่ายทอดความเชี่ยวชาญและทักษะและจุดประกายการทำงานระหว่างพื้นที่ เพื่อให้หน่วยงานที่มีการกิจเกี่ยวข้องนำไปพัฒนาเป็นนโยบายและแผนงานโครงการให้เกิดการดำเนินการอย่างกว้างขวางและมีเป้าหมายเชิงผลลัพธ์

๓.๓) การสนับสนุนการเฝ้าระวังการปฏิบัติตามกฎหมายและความเสี่ยงต่อโรคไม่ติดต่อ ที่มีการเปลี่ยนแปลงตามพลวัตของบริบททางสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม โดยเครือข่ายทางสังคม บทบาทของครอบครัวและประชาชน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดหน่วยงานดูแลระบบเฝ้าระวัง ระบบแจ้งเรื่องร้องเรียน สื่อสารเตือนภัยและตอบสนองต่อความเสี่ยงสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่เกิดขึ้นได้อย่างทันการณ์ และประชาชนมีส่วนร่วม

๓.๔) การพัฒนาระบบกำกับ ติดตามและประเมินผลลัพธ์ รวมถึงการจัดทำฐานข้อมูลกลาง รายการตัวชี้วัดผลลัพธ์และตัวชี้วัดเชิงกระบวนการ ค่าเป้าหมายที่ท้าทายและเหมาะสม รายงานสถานการณ์และความก้าวหน้าในการทำงานป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อในระดับประเทศและจังหวัดเพื่อกำหนดประเด็นหรือนโยบายสำคัญได้ โดยสนับสนุนให้มีหน่วยงานหรือคณะทำหน้าที่โดยเฉพาะและมีความเป็นอิสระ พร้อมระบบวงจรรับฟังความคิดเห็นย้อนกลับ (feedback loop) เชื่อมโยงกับระบบตัดสินใจเชิงนโยบาย

๓.๕) การพัฒนาระบบตัดสินใจ บริหาร และสนับสนุนการลงทุน (governance) (อาทิ คณะกรรมการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อของประเทศไทย คณะกรรมการสุขภาพระดับพื้นที่และท้องถิ่น) โดยยกระดับประเด็นระบบนิเวศเพื่อสร้างสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและสังคมเพื่อลดโรคไม่ติดต่อ อยู่ในวาระนโยบาย แผนปฏิบัติการและแผนงบประมาณระดับของหน่วยงานองค์กรทุกระดับ รวมถึงการพัฒนาแผนและการระดมทุนในระดับจังหวัดและท้องถิ่น (อาทิ กองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่น กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพในพื้นที่) โดยมีหน่วยเฉพาะ (อาทิ การจัดตั้งคณะกรรมการภายใต้ตามคณะกรรมการสุขภาพระดับพื้นที่ คณะกรรมการบริหารแผนงานร่วมทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพในพื้นที่จังหวัด) ทำหน้าที่ขับเคลื่อนงาน สื่อสารการดำเนินการ และบริหารเครือข่ายทำงานทั้งองค์การพหุภาคีแผนงานอย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้ ในระดับจังหวัดให้สอดคล้องตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕

มติสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น

๑. เห็นชอบกรอบทิศทางนโยบาย และสาระสำคัญประกอบกรอบทิศทางนโยบายการสานพลังสร้างสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและสังคมเพื่อลดโรคไม่ติดต่อ (Creating an Ecosystem for Reducing the Burden of NCDs) ตามที่เสนอมา

๒. ขอให้สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ประสานภาคีที่เกี่ยวข้องขับเคลื่อนระบบและกลไก กระบวนการสนับสนุน และติดตามการดำเนินงานมาตรการหลักในการสร้างสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและทาง สังคม โดยอ้างอิงกับสามยุทธศาสตร์หลักของแผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและควบคุมโรคไม่ติดต่อของ ประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้แก่ (๑) Smart NCD Network (๒) NCD Health Literacy และ (๓) NCD Ecosystem (ภาคผนวกมติ ๑) และข้อเสนอบทบาทการดำเนินงานของหน่วยงานและองค์กรในระดับประเทศ ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่น (ภาคผนวกมติ ๒)

๓. ขอให้ฝ่ายนิติบัญญัติสนับสนุนการพัฒนากฎหมายที่ปกป้องสุขภาพ ที่เสนอโดยฝ่ายบริหารและภาคประชาชน ตลอดจนริเริ่มดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เพื่อสร้างสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคมเพื่อลดโรคไม่ติดต่อ

๔. ขอให้เครือข่ายสมัชชาสุขภาพจังหวัดร่วมกับภาคีหน่วยงานต่างๆ ระดับพื้นที่พิจารณาดำเนินการตาม สารสำคัญประกอบทิศทางนโยบายและเส้นทางเดินของมติ เพื่อร่วมสร้างสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและสังคม เพื่อลดโรคไม่ติดต่อบริบทของพื้นที่

๕. ขอให้สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ร่วมกับภาคีหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจัดทำเส้นทางเดิน มติและตัวชี้วัดความสำเร็จของมติ มีการรายงานความก้าวหน้าและผลการขับเคลื่อนมติสมัชชาสุขภาพ ต่อคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติต่อเนื่องทุกปีจนถึง พ.ศ. ๒๕๗๐